

Ahiretin fidanlık bahçesi neresi?

Seval Ceyhan: “Lem’alar 26. Lem’a 8. Rica’da dünyanın tanımı içinde geçen ‘Ahiretin fidanlık bir bahçesi’ ibaresini açıklar mısınız?”

Bediüzzaman’ın dünyanın güzel yüzü için kullandığı, ‘ahiretin fidanlık bir bahçesi’ ibaresi, Peygamber Efendimiz’in (asm), “Dünya ahretin tarlasıdır” hadis-i şerifini tefsir eden cümlelerinden birisidir. Bilindiği gibi Bediüzzaman, dünyaya bakışımıza hadisler ışığında yeni bir yaklaşım getirerek, dünyanın üç yüzü olduğunu, bunlardan bir yüzünün çirkin ve sevilmez, ama diğer ikisinin şer’an güzel ve sevilir yüzler bulunduğunu bildiriyor.

Özetle, Bediüzzaman’a göre dünyanın üç yüzü vardır:

1- Dünyanın çirkin yüzü: İnsanın zevk ve keyif aldığı zannettiği hevesât dünyasına bakıyor. Kur’ân’ın “lehv ve la’b” diyerek “oyun ve oyalanmaktan ibaret” gördüğü yüz bu yüzdür. Bu yüz fani, geçici ve elemli olduğundan, kendisine dört elle sarılanı atar ve iter. Kendisini bâkî sayan ve hiç ölmeyecekmiş gibi kendisine bağlanan insanı aldatır. Şeytanın ve nefsin türlü türlü hileleri ve desiseleri bu yüzdedir. Bu sebeple dünyanın bu yüzüne karşı dinimizde sakındırıcı ifadeler çokça yer almıştır. Dünyanın bu yüzü sevilmez, sevilmemelidir. Sevilirse insanı yarı yolda bırakır, yani tabir caizse insanı satar ve aldatır.

Dünyanın diğer iki yüzü ise sevmeye lâyık yüzlerdir.

2- Dünyanın sevimli yüzü: Allah’ın güzel isimlerine bakar, güzel isimlerin nakışlarını gösterir. Bu yüz itibarıyla dünya sevilir ve sevilmelidir. Bu yüz nefrete değil, aşka lâyıktır. Çünkü bu yüz kendisi fani ise de, Bâkî olan Allah’ın bâkî isimlerine aynadır. Allah’ın birçok ismini açıklayan, şerh eden ve bildiren sayısız mektuplar hükmündedir. Bu yüz ile ilgili olarak Risâle-i Nur baştan sona burhanlar ve şehadet ifadeleri ile doludur. Başka bir ifadeyle Risâle-i Nur, dünyanın esmâ yüzüyle yapılmış bir Kelime-i Şehadet tefsiri hüviyetindedir. Risâlenin hangi sayfasını açsanız, Bediüzzaman’ı esma yüzüyle kâinatı okuduğunu ve okuttuğunu görürsünüz.

3- Dünyanın diğer bir sevimli yüzü de ahirete bakan yüzüdür.¹ Peygamber Efendimiz’in (asm) veciz ifadesiyle “Dünya ahiretin tarlasıdır.” Yani dünyada ekilir, ahrette biçilir. Tarlada cefa çekilir,--tâbir caizse—harmanda sefa sürülür. Dünyada

atılan tohumlar ve dikilen fidanlar ahrette ağaç olur, çiçek açar, meyve verir. Öyleyse sormak lâzım: Dünya fidanlık bahçesinde tohum atmayan ve fidan dikmeyen kimse, ahirette hangi ağacı bulacaktır, hangi çiçeği koklayacaktır veya bunları hak edecektir? Bu durumda fidanlık bahçemizi sevmemiz, çiçeği ve meyvesi hesabına şer'î bir davranış olur ve sünnettir.

Bahsettiğiniz paragrafta Üstad Hazretleri dünyanın bu güzel yüzünü aynen şöyle tanımlıyor: “âhiretin fidanlık bir bahçesi ve rahmet-i İlâhiyenin bir çiçekdanlığı; ve âlem-i bekada gösterilecek olan levhaları yetiştirmeye mahsus muvakkat bir tezgâhı mahiyetinde gördüm. Bu dünyayı bu sûrette yaratan Hâlık-ı Zülcelâle yüz bin şükrettim.” 2

Cümlelerin devam eden ibareleri önceki cümleyi açıklıyor: Ahiretteki ağaçların, meyvelerin ve neticelerin tohumları, kökleri ve fidanları dünyadadır. Dünya ekim yeridir. Dünya hizmet yurdudur. Allah için atılan her bir hizmet adımı, her bir çile, her bir himmet ve gayret ahirette çiçek açacak ve meyve verecek şekilde verimli toprağa atılmış tohumlar ve verimli toprağa dikilmiş fidanlar hükmündedir. Allah'ın rahmetiyle bu fidanlar ahirette çiçek açarlar, meyve verirler. Keza bu fidanlıkta atılan her adımın resmi alınıyor, kaydı tutuluyor, kamerası çekiliyor. Tutulan ses ve görüntü kayıt levhaları, âlem-i bekada gösterilmek üzere muhafaza ediliyor. Bu fidanlık bahçe beka âleminde gösterilecek levhaları yetiştiren geçici bir tezgâhtır.

Bu dünya fidanlık bahçe hükmünde olunca, attığımız her adımı itinayla, dikkatle ve düşünerek atmamızın önemi ortaya burada çıkıyor. Allah için, din için, ahiret için adım atmanın büyüklüğü burada ortaya çıkıyor. Çünkü bu fidanlık bahçede ebedî değerler için gösterilen gayretler, yapılan hizmetler ve atılan adımlar zayi olmuyor, bilâkis ahirette, bu günün fidanlarının meyveye durduğu cennet bahçesinde fazlasıyla karşılık buluyor. Meyve olarak Allah'ın rızasının kazanılması bile, tek başına bir sevinç, onur ve şükran kaynağıdır.

DUÂ

Allah'ım! Dünyayı bize hoş ve hoşnut olduğun şekilde göster! Boş gösterme! Dünyanın lehviyâtını değil, mâneviyatını; hevesatını değil, ulviyâtını; malâyaniyatını değil, maâliyatını sevdire! Dünyayı bize güzel levhalar kıl, rahmetinin çiçekliği kıl, lütfunun fidanlığı kıl, cennetinin mezraası kıl! Bize ebedî sevindiren manzaralar doku! Bize Mektubat-ı Samedaniyeni okuyacak göz ver, akıl ver, idrak ver! Bize eşyanın hakikatini göster! Âmin!

Dipnotlar:

1- Sözlər, s. 571.

2- Lem'alar, s. 234.